

МАРИЯ.

А, азъ учителко, трѣбва ли сѫщо да чекамъ за да порастнѫ по-голѣма, та да знаѣ какъ може да бѫде пеперудата първомъ г҃сеница?

УЧИТЕЛКА.

Не! драга, азъ, за да ви задоволиѫ, щѫ зачувамъ повече пеперуды; тѣ у есенъ ще сиѣсѫть много яйца възъ листието, което щѫ имъ дамъ; пеперудытѣ ще умрѫт като снесѫтъ яйцата си, и азъ щѫ турж листието на слѣнци. Като ще ся сгрѣхѫтъ тѣзи яйца, ще ся родѣтъ отъ тѣхъ малки г҃сеници, които щомъ ся родѣтъ, ще засновѣтъ, както що видите наоснованы паужинитѣ, и отъ прѣждѣтѣ ще си направѣтъ юди кѣщицѣ за да ся скриятъ прѣзъ зимѣтѣ и да не измѣрзнатъ.

ЕЛЕНА.

Кой ю, що имъ дава вещество за да прѣдѣтъ, учителко?

УЧИТЕЛКА.

Богъ милостивъ, който гыѣ създаде, имъ дава сичко, що имъ ю нуждно за живѣніе и за хранѣ; съдователно, тѣ имѣтъ въ тѣлото си юди магазѣ отъ дѣто извлѣчѫтъ нужднѣтѣ нижкѣ за правеніе на кѣщѣтѣ си.

МАРИЯ.

На тѣзы малки г҃сеници вуй ще давате, учителко, да ядѣтъ; но на тѣзы, що сѫ по полето, кой имъ носи да ядѣтъ въ тѣхнѣтѣ малкѣ кѣшици?